

ECHO

ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO

Tygodnik dla spraw społecznych, gospodarczych i politycznych.

Nr. 1. (46) Drohobycz-Borysław, niedziela dnia 5. stycznia 1930. Rok II.

Dom Towarowy „M A R Y L A” Mieczysława Hausera w Borysławiu poleca:
 Tel. 623 porcelanę, kryształy, szkło, galanterję i papiery. Ceny znacznie niższe. Tel. 623

Kolorowe bańki na bagnie ignorancji.

Władom powszechnie, że uregulowanie spraw narodowościowych w Polsce wymagałoby przedewszystkiem usunięcia od nich tych czynników, które względem porozumienia z państwowością polską zajmują stanowisko wrogie, a które działają wśród mniejszości narodowych pod różnymi płaszczykami rzekomo „ideowemi”.

Nie mniejsze jednak przeszkody tkwią i w samym społeczeństwie polskiem.

Najważniejszą bodaj z nich stanowi nieracjonalny a często nierozumny i niesprawiedliwy nacjonalizm, szerzony przez narodową demokrację, zwłaszcza przez jej odłam obwiowpolski. Zajmowali się tą kwestją niejedni już politycy i mężowie stanu w Polsce, wykazując encjei błędność jej dróg, usiłujących w jedno koryto zepchnąć ideologię państwową z ciasnym kierunkiem wrzaskliwego nacjonalizmu.

Wolna natomiast od wszelkiej krytyki, zastrzeżeń lub wątpliwości w wianku dziwiwym choć zwiędłym ultra - postępowości i radykalizmu chadza sobie dołąd po zlemiach polskich P.P.S. zbierając za wytarite liczman nieraalnych hasel narodowościowych - sympatje netylko tonpiejącej garstki robotników i chłopów, ale i pewnej części „politycznie dojrzałej” inteligencji polskiej.

To automatyczne współdziałanie bomb gazowych nacjonalizmu endeckiego z bańkami mydlanemi socjalistycznej frazeologii — sprawiło, iż po ośmiu pierwszych latach istnienia Polski, dopiero rządy pomajowe musiały od samego początku wyszczynąć żmudną pracę rozwikłania węzłów narodowościowych na obszarze Rzplitej.

Niepowodzenia endeków i PPS w ich „poczynaniach” narodowościowych nie są osobonione. Tym „trzecim”, który też ponosi klęskę są — komuniści. Jeśli klęska ich nie jest jeszcze stanowcza, winne temu są lewicowe stronnictwa polskie. Usiłując przelicytować

komunistów, przygotowują im bowiem tylko politycznie grunt, a potem nie potrafią już zdobyć równego z komunistami znaczenia wśród nabiuboższego proletariatu mniejszości.

Nowy przykład tego wyścigu demagogii jaki uprawia P.P.S. znajdujemy ostatnio w śląskim organie socjalistycznym, w „Gazecie Robotniczej” z połowy grudnia 1929.

Organ ten z zasadniczą aprobatą stwierdza, iż emigranci polscy w Niemczech, komuniści, - nie tworzą odrębnej partji, ale pracują w jednej organizacji razem z komunistami niemieckimi. Po tem stwierdzeniu dalszy tok rozumowania pepesowskiego organu jest następujący: - w Niemczech komuniści wszystkich narodowości idą razem, w Polsce zaś „mamy partje komunistyczne mimo napozór jednej nazwy: - polską, białoruską, ukraińską, żydowską i niemiecką. I widzimy tam - pisze pełen niezwykłej przenikliwości dziennikarz z P.P.S. wyraźne tendencje antypaństwowe, a powiedzmy wyraźnie antypolskie”.

Z tej sprzecznej taktyki Kominternu w Niemczech i w Polsce organ P.P.S. wyciąga następujący wniosek - „Ich (t.j. komunistów) celem jest wielka i niepodzielona Rosja”. Logicznie biorąc, druga połowa wniosku miałyby więc brzmieć prawdopodobnie tak, iż „Ill-cia Międzynarodówka pragnie zachować jedność Rzeszy Niemieckiej.

Jako własne partyjne wskazania w kwestji narodowościowej „Gazeta Robotnicza” rąbie bez żenady! Kwestja białoruska i ukraińska będą rozwiązane przez proletarijat tych narodowości. . . nie tak, „aby chłop i robotnik białoruski i ukraiński miał popaść w niewolę nacjonalizmu rosyjskiego”.

Umyslnie przytoczyliśmy tutaj ustępy z owego organu P.P.S. aby ponad wszelką wątpliwość stwierdzić, iż w 53 wierszach artykułu znajduje się przynajmniej 53 fałszów, a bstrudów i tak zasadniczych odstępstw od pro-

gramu P.P.S. jak choćby np. niewolnicze pozwatanie hasel Kominternu.

Okazuje się więc, że P.P.S. nie ma obecnie i nie miała przed wojną większej swobody organizacyjnej w stosunku do niemieckiej socjalnej - demokracji, niż dzisiaj polscy emigranci - komuniści w stosunku do Komunistycznej Partji Niemiec.

W czasach największego rozkwitu niemieckiej socjal - demokracji przed wojną P.P.S. była nieuznawana przez nią i prześladowana przez policję. POCO więc ukrywać fakty historyczne?

Teoria samookreślenia narodowego nie ciałych społeczeństw, a tylko proletariatu, jest teorią nawskroś komunistyczną. Socjaliści ją zwalczają, jako wybieg rosyjskiego nacjonalizmu, zastosowany m.in. przy podboju Gruzji. Powtarzanie tego hasła dzisiaj przez „polską” partję socjalistyczną jest właśnie klasycznym przykładem wyścigu demagogii między P.P.S. a . . . komuną.

„Powierając” proletariatowi białoruskiemu i ukraińskiemu „rozwiązania” spraw narodowościowych w Rzplitej, socjaliści polscy zapomnieli o polskich proletariacie. Wtedyby zamiast słowa „rozwiązanie” używali trafniejszego słowa: - „porozumienie” i nie zdradzali się, iż nie znają stosunków np. w Borysławiu lub w Wilnie.

Kto mówi i pisze, że sprawę narodowościową ma rozwiązać proletarijat, ten z góry rezygnuje z jakichkolwiek rezultatów już w dobie obecnej a nieświadczenie stosuje do mniejszości politykę zasady „divide et impera” „rozbij, a będziesz panował”. Nawet skrajnie lewicowe partje polskie w szeregach konferencji na wiosnę 1926 r. nie mogły dojść do porozumienia z chłopskimi i robotniczymi partjami — mniejszości słowiańskimi, choć — napewno były lżej obarczone „skrupułami nacjonalistycznymi” od tych panów z P.P.S., co dziś na tematy narodowościowe głos zabierają.

Okazały one jednak wówczas więcej, niż ci panowie względów dla państwowości polskiej bo wobec uroszczeń młodych nacjonalizmów wołają odroczyć porozumienie wzajemne, niż kapitulować na rzecz jednostronnego „rozwiązania” przez proletariát mniejszości.

Alé widocznie i pod tym względem dla P.P.S. zmieniać się czasy — na górze

OBSERWATOR.

Bilans r. 1929.

w dziedzinie rozwoju sieci kolejowej.

W ostatnich tygodniach zaszło w życiu naszego kolejnictwa parę faktów wybitnych, którym należałoby poświęcić nieco uwagi. Ostatnim z nich jest otwarcie nowego mostu kolejowego na Wiśle pod Deblinem, mający zastąpić zarówno dawny most rosyjski z roku 1894, który podczas wojny wysadzono w powietrze, jak i zastąpić również most „wojenny” austriacki, jednorówny i nie pozwalający wskutek tego na dostateczną sprawność przewozową kolei.

O tem, jak obecnie, dzięki wybudowaniu tego nowego, polskiego tym razem i jednego z największych w Polsce mostu, sprawność przewozową kolei została podniesiona, — mówi nam porównanie cyfr następujących. Zdolność przepustowa odcinka Deblin-Zajezerze wynosi odtąd nie 23 pary pociągów, lecz 60 par na dobę; obciążenie dopuszczalne mostu z 60 tysięcy ton podniesiono zostało do 125 tysięcy; wreszcie waga samego mostu wynosi nie 8.900 ton, lecz 8.750 t. most więc jest, jak widzimy, znacznie lżejszy od swego poprzednika.

Źy cy przytoczonych najważniejszych są oczywiście dane dotyczące zdolności przepustowej mostu jego obciążenia, — most pod Deblinem bowiem jest jednym z ważniejszych ogniw, wiążących sieć komunikacyjną lewego brzoza Wisły z prawem jej potrzebami. Tędy przez Deblin właśnie, idą liczne transporytów węgla kamiennego przedwzyskiem z naszego Zagłębia ku wschodnim połaciom kraju jak i na eksport zagraniczny ku wschodnim i północy. Ponadto na most deblński doniosłe znaczenie z tego również wzięły, iż łączą się przez ten cały wschód Polski z jej „trójkątem bezpieczeństwa”, umieszczonym w widłach rzek Wisły i Pilicy, a przeznaczonym, jak wiemy, na ośrodek produkcji, związanej z zadaniami obrony państwa.

O drugim z ważnych w życiu naszego kolejnictwa fakcie doniosło ostatnio pisma, podając opisypowstania i otwarcia wiaduktów kolejowych w Warszawie i stacji postojowej w Szczesliwicach. Znow najistotniejszym w tym wypadku szczegółem jest usprawnienie ruchu kolejowego, iłaki dotychczas odbywać się musiał z największymi trudnościami w samem sercu Polski, w Warszawie, na szuwalpim obszarze stacji Głównej.

Odtąd szuwalpim miejsca nie będzie już stała na zawadzie. Pociągi odchodzące z Warszawy do wszystkich, najdalszych zakątków Polski, będą zostawiane, oczyszczone, zaopatrzone w gaz lub elektryczność i t. d. na terenie jednej z największych w Europie stacji postojowej w Szczesliwicach, skąd już, zgodnie do drugi, idą będą na dworzec Główny by przyjeżdżać ładunek przodnych. Inne szczegóły owych uroczystości, o jakich doniosła wówczas prasa stołeczna, mają znaczenie już raczej lokalne, warszawskie, — wiadukty, minowicie, jakie wzniesiono ponad wpuszczonymi w wykopy torami kolejowymi, umożliwiają swobodną komunikację kołową na najbardziej ożywionych arterjach, którą utrudniało dotychczas zamykanie przejazdów kolejowych na czas przejścia 160-u pociągów na dobę.

Przeźniemy się następnie na zachodnie połacie kraju, gdzie znowa ale potuza się naprzd budowa t. zw. „magistrali węglowej”, wiążącej Zagłębie Śląskie z naszymi portami nad morzem Bałtykiem. Znaczenie tej linii kolejowej jest w życiu gospodarstwa Polski zasadnicze, — dylechczasowa bowiem nasza sieć kolejowa, budowana przez zaborców, orientowana była według ich potrzeb, a więc wiązała poszczególne dzielnice rozbrojonej Polski z centrami państwa zaborczych. W ten sposób najbardziej uprzemysłowiony, najistotniejszy ekonomicznie z naszych ośrodków gospodarczych, Górny Śląsk, związany był siecią kolejową z Berlinem, a przezeń z portami niemieckimi: Szczecinem i Hamburgiem, nie mając natomiast bezpośredniej łączności przez polskie terytorium państwowe z portem najbliższym — w Gdańsku. Wybudowana w pierwszych latach istnienia Polski niepodległej linja Kalety — Wieluń pozwoliła nam na omjanie t. zw. „korytarza niemieckiego” na Śląsku, przecinającego nam komunikację bezpośrednią z Lublińca przez Kluczbog do Ostrowia Wielkopolskiego, była ona jednak niedostateczną i zbyt łamaną. Linja, którą Polska buduje obecnie z Herbów Nowych przez Zduńską Wolę, Inowrocław i Grudząd do Gdyni, będzie najprostszym a więc i najkrótszym szlakiem, wiążącym centrum naszej produkcji przemysłowej z Bałtykiem.

Trudno przytoczyć tu które z poszczególnych odcinków tej wielkiej magistrali są już skończone, w jakiej kolejności zaś iść będą roboty w roku przyszłym. Poprzezastamy na stwierdzenia, że cała jej część — północna, od Inowrocławia do Gdyni będzie już w najbliższych miesiącach gotowa, potem władze kolejowe przejdą do budowy części południowej gdzie już roboty ziemne na całej linii są podjęte.

Fakty powyższe pozwalają ministerstwu komunikacji zamknąć bilans r. 1929 wynikiem niezmiernie dodatnim. Jeśli zważymy, że wszystkie te prace tak ważne dla gospodarstwa rozwoju państwa, dotychczas zostały rekoma polskiego inżyniera i polskiego robotnika, z materiałów wyłączenia krajowych, bez udekania się do kosztownych pożyczek zagranicznych, — będziemy mieli w nich niezłobne świadectwo że Polska w myśl słów Wodza Narodu wstąpiła na prawdziwą drogę wysięgu pracy i że w wysięgu tym stara się zająć poczesne miejsce.

Stanisław Poraj.

Po Sylwestrze.

Na utraipenie sprawodawcy „Echa” Sylwestra tegorocznego uczczono w naszym Zagłębiu pod znakiem rozproszenia.

ilkadzieiesiąt zapowiedzianych zabaw nie wyżyło im zbytniego powodzenia, tembardziej, że święta przeszły nadspodziewanie cicho i spokojnie, podobno z powodu ogólnego braku gołowyki. Pomimo tak niedobrych horoskopów, Sylwester zrobił „niespodziankę” — w pierwszym rzędzie deszcz.

Stary Rok żegnano, przez wielu zabaw, jedną rodutą — tradycyjną redutą Strzelecką w kinie „Palace”. Była to najliczniejsza zabawa, zgromadziła bowiem przeszło 300 osób w pięknie udekorowanej sali, zoco należą się podzięką p. Bereszkowi. Wśród obecnych zauważyliśmy wielu reprezentantów władz i społeczeństwa a m. im, p. Dr. Wojciechowski, burmistrz inż. Machnicki i inż. Leniecki, komisarza Rosnowskiego, sekr. Dyduśiaka, p. Wojciechowski, sekr. Ciszewskiego i wielu innych. Nad organizacją czuwał niezamordowani p. przestawo Bitnerowie. Kosztownym było zaledwie parę — wyepodzia się kostium „drzewka”, który też otrzymał pierwszą nagrodę. W bardzo miłym nastroju zabawa przeciągnęła się do białego dnia.

Pod względem ilości osób słabiej trzęch udal się Sylwester Sokota, choć bawiono się znakomicie i też do rana. Równocześnie odbył się przemity piknik w Słowi. Inżynierów. Przez wymienionych, na szerszą skalę zakrojonych zabaw, odbyła się zabawa „Gwiazdy”. Zw. Urzędników Adm. Urzędników „Malopolski” P.P.S. daw. Frakcji i wiele innych. Nowy Rok został godnie przyjęty.

Wiadomości gospodarcze

Rzeczywiste wydatki państwa w listopadzie ub. r. wynosiły 270 milj. zł. Z sumy tej wydatki zwyczajne pochłonięły 251 milj. zł., a nadzwyczajne 19. Dochody państwa w tymże miesiącu wynosiły 273 i pół miliona złotych, w tem dochody zwyczajne 253, a nadzwyczajne 15 i pół milj. zł. W dochodach największe grupy stanowią daniny publiczne 163 milj. zł., monopole 76 milj. zł., w szczególności wpływy z podatków bezpośrednich dały 81 milj. zł., cla 39 milj. zł., opłaty stemplove 17 milj. i podatki pośrednie 13 milj. zł.

W ub. niedzielę w Katowicach, przy udziale 300 delegatów śląskiego rzemiosła odbył się kongres podatkowy, połączony ze zjazdem rzemieślniczym przy udziale władz skarbowych, posłów i śląskiej izby rzemieślniczej.

Przewodniczył p. Mandryś. Referat podatkowy wygłosił prezes Fray, damując się reformy systemu podatkowego i zniesienia przedwzyskiem podatku obrotowego. W drugim referacie p. Fray omówił sprawę dochodów śląskiej izby rzemieślniczej i zażądał równoważenia dochodów w rzecz katowickiej izby handlowej i śląskiej izby rzemieślniczej.

„Całują rączki“.

Wprawdzie pisano już na ten temat dużo i często (ostatnio w Kurjerze Krakowskim z 3 b. m.) a co gorze — jak dotąd — bezskutnie. Napewno więc niniejszy fejtikon nie będzie odkryciem Ameryki i nie zaszkodzi „całowanym rączkom”, ani nie pomoże „całującym ustom”. Są jednak pewne anomalje, które powinno atakować się tak długo i tak wytrwale aż przeciw kiedyś one znikną, dzieląc w ten sposób los całego szeregu innych dziwalgów obyczajowych, które należą już do szczęśliwej przeszłości.

W danym wypadku nie idzie mi o słowne całowanie rączek, bo to istotnie śmieszny zwrot utrzymuje się na szczęście tylko w Malopolsce. Pozatem nieużywane go nawet w naszych stronach, nie ściągając jeszcze gromów oburzenia na głowy „winowajców”. Mam tutaj na mysł i istotne, rzeczywiste, fizyczne całowanie rąk, uprawiane z zamiłowaniem na terenie całej Polski, fatalny nałóg pielęgnowany troskliwie przez wszystkich obywateli bez względu na stan, wiek, płeć i narodowość.

I dziwna rzecz. My, naśladowcy tak skwapliwie zagranicę, nie należący wcale do nieublaganych konserwatystów, broniących nieugięte pewnych zwyczajów i obyczajów narodowych, przeciwnie chwytamy chętnie najzwyklejsze nowinki zagraniczne, w tym jednym wypadku wykazujemy zupełnie zbudną niezłomność i z uporem, godnym dużo lepszej sprawy, trzymamy się zwyczajów nie higienicznych, nieestetycznych i — o ile mi wiadomo — nigdzie poza Polską niespotykanych. Co więcej, zwyżcz ten, stosowany dotychczas tylko w odniesieniu do pań, rozszerzyliśmy w ostatnich latach także i na panny, snąc aby i — one zaznały sa mackiej galanterji.

We wspomnianym już Kurjerze opisuje pewien lekarz osobicie zaobserwowany wypadek, jak jakiś człowiek, ciężko chory na otwartą gruźlicę i mający prątki w płocwinie, całował w rękę panią, którą w chwilę później całowało w tą samą rękę dwóch innych młodych ludzi — . Wynaję, że po odczytaniu tej notatki zrobiło mi się trochę niewyraźnie i tylko Bogu dziękować, że przynajmniej nie jestem lekarzem i nie mogę rozpoznać rodzaju i stanu choroby tych wszystkich, po których przychodzi mi całować czyjąś rękę.

Ala abstrahując nawet od strony zdrowotnej żadną miarą nie mogę dociec, jaki właściwie cel ma pocałunek w rękę? Chyba nie może być dowodem szacunku, boć przecież nie całujemy w rękę nawet najwyżej postawionych osobistości. Nie jest także przyjemnością, ile że większość rąk całujemy obojętnie, a bardzo wiele niechętnie, a nawet z odrazą. Jeżeli zaś idzie o ten niezyczny odstępek rąk, które całujemy z zadowoleniem, to nie musimy przecież tego czynić akwaletem przy powitaniu, czy poegucnaniu. Pozostaje chyba tradycja, ale ani piękna, ani rozumna a więc całkiem niepotrzebnie podtrzymywana.

Czas więc najwyższy zerwać z tym niechlubnym zabytkiem przeszłości, prowadzącym w dodatku do całego szeregu kolizyj towarzyskich. Powinno nastąpić tem bardziej, że przeciw kobiety osiągnęły dziś równoprawnienie na wszystkich prawach politycznych i ostatecznie same powinny zapotrzebować przeciwko dalszemu traktowaniu ich jako istoty słabszych, ciągle jeszcze niedojrzałych do zupełnego zrównania z mężczyznami.

nicznej. Dochody ziemiełnicze powinny iść przede wszystkim na utrzymanie izby rzemieślniczej. Pos. Kartoska omówił stanowisko obecnego rządu, wobec postulatów rzemieślniczych.

Następnie przemawiał szereg mówców, którzy ostro atakowali obecny system podatkowy. Przemawiali m. in. Zosiński, Janowiak, Potyka, Szczyrbowski, Sadłowski, Malinowski, Łnop i in. Uchwalono szereg rezolucji, domagających się reformy systemu podatkowego i zniesienia podatku obrotowego.

Ogólna suma wkładów wszystkich typów w instytucjach kredytowych wyniosła według danych Głównego Urzędu Statystycznego na dzień 31 września 1929 r. 2.709,9 milj. złotych wobec 2.452 milj. na 31 grudnia 1928, 1.900,5 milj. na 31 grudnia 1927, 1.219,2 milj. na 31 grudnia 1926 i 595,2 milj. na 31 grudnia 1925.

Wkłady w poszczególnych grupach instytucji kredytowych przedstawiały się na 30 września r. ub. w milionach złotych następująco (w nawiasie cyfry z 31 grudnia 1928 r.): Bank Polski 132,4 (162,4), Bank Gospodarstwa Krajowego 274,8 (351,4), Państwowy Bank Rolny 66,5 (58,8), banki komunalne 52,8 (40,6), banki akcyjne 932,3 (832,4), oddziały zagranicznych banków akcyjnych 77,7 (79,7), Poczta-wa Kasa Oszczędności 340 (315,6), kasy oszczędności miejskie, powiatowe i gminne oraz dwie niekomunalne 615 (504,2), spółdzielnie kredytowe 215 (174), Centralna Kasa Spółek Rolniczych 3,4 (2,7). Zauważyć należy, że w pozycji wkładów Banku Polskiego nie są uwzględnione rachunki Centralnej Kasy Państwowej, kas skarbowych, urzędów celnych i Ministerstwa Skarbu, a w wkładach Państwowego Banku Rolnego i B. G. K. lokaty państwowe.

Zjednoczone Polskie Fabryki Śrób z o. o. w Bielsku prowadzące wyłączną sprzedaż wrobów, prawie wszystkich fabryk śrób w Polsce, zorganizowały ostatnio wydział eksportowy, mający na celu opracowanie możliwości eksportowych na zagraniczne rynki zbytu. Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach, osiągniętych przez poszczególne firmy eksportujące, Zjednoczone Fabryki Śrób zwróciły specjalną uwagę na rynki bałkańskie i bałtyckie, gdzie polskie wrobory śrób-owe mogą znaleźć przy odpowiedniej organizacji szeroki zbytu.

Przed kilku dniami rozpoczęto w Gdyni przygotowania do budowy trzech dużych magazynów cukrowych. Budowę finansuje Bank Cukrownictwa. Plany budowy magazynów, przyjęte ostatnio przez Komitet budowy, wykonał architekt Mrozowski. Nowe magazyny mają mieć powierzchnię 24.000 m kw. Koszty budowy obliczone są na 4 miliony zł.

Pozatem w najbliższym czasie ma być rozpoczęta budowa chlewni eksportowej, która stanie obok olejarni.

„Izwiestia” zwraca uwagę na niezwykle szybki wzrost pauperyzacji Rosji sowieckiej, o czym świadczy coraz większa ilość zgłaszających się na giełde robotników.

Od r. 1924 ilość zgłaszających się na giełde pracy wzrosła prawie podwójnie i obecnie wynosi około 12 milionów robotników. W ostatnim kwartale na giełde robotniczą zgłosiło się 900 tysięcy robotników, w tem olbrzymia liczba niewykwalifikowanych (80% „Izwiestia” przewidują że od r. 1933 zgłaszających się na giełde pracy będzie 16 do 17 milionów robotników.

Obecnie zarejestrowanych jest bezrobotnych 1.300.000. Ilość ta wzrosła w styczniu do 2 milij. Sprawa wyżywienia tej masy bezrobotnych stanowi poważne zagadnienie Rosji sowieckiej.

W połowie grudnia r. ub. ilość bezrobotnych w Austrii otrzymujących zasiłki, wyniosła 193.106 osób t. j. o 25.600 bezrobotnych więcej, niż w poprzednim okresie.

Czy jesteś już członkiem L.O.P.P.

KINO
COLOSSEUM
2018

Od So
w realizacji
ZESPOŁU

KRONIKA NAFTOWA. Ze świata.

Międzynarodowe czynniki węgierskie, broniąc się przed importem benzyny, usiłują wprowadzić do porędo automobili t. zw. „motalko” t. j. mieszankę ciężkiej benzyny (80 proc.) ze spirytem. Spodziewają się, że produkcja spirytusu wzniosło wskutek tego do 100.000 hektolitów. Akcja ta wywołała energiczny protest automobilistów, którzy już dziś zapoatrują się w wielkiej mierze w droższą lekką benzynę.

Nowe dowierzenia w Rumunii spowodowały dalszy wzrost dziennej produkcji do 1600 cystern dziennie. Pomimo tego wzrostu ceny ropy utrzymują się, a rynek wewnętrzny wykazuje stałe ożywienie. Na giełdzie bukareszteńskiej zaznacza się w dalszym ciągu osłabienie transakcji akcjami naftowymi.

Rząd sowiecki postanowił ująć wyłącznie w swoje ręce sprzedaż produktów ropnych na rynkach wewnętrznych. Rząd chce w ten sposób lepiej obalażyć odbiorców (P).

W południowo-morawskich terenach prowadził próbnę ręczne wiercenia Dr. S. Holezman w miejscowościach Turzovka i Vacaonowice — nie dały one jednak żadnych wyników. Dopiero pierwsze głębokie wiercenie w Vacaonowicach, rozpoczęte w lipcu ub. r., osiągnęło 8 ub. m. w gł. 11.140 m, silną produkcję gazu, która utrzymuje się do dziś w wysokości 200 m³/min. pod ciśnieniem 40 atm. Wykonoło zaczęto wiercenie drugiego otworu.

W dniach 22 do 26 czerwca b. r. odbędzie się w Leodzim (Belgia) VI międzynarodowy kongres górnictwo-metalurgiczno-geologiczny. Protektorat objął król Albert, prezesem jest P. Fontmerai prof. Uniwersytetu w Leodzim, funkcję sekretarza sprawuje O. Luperonnie. Ostatni kongres miał miejsce w Düsseldorfie.

/ISKRA/ Na mocy postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu T — w Vacuum Oil Company z siedzibą w Czechowicach powiększa kapitał zakładowy o zł. 14.400 tys. 25mlj. zł. drogą wypuszczenia drugiej emisji złotych 28.800 sztuk akcji po zł. 500 nom. wart. każda.

Z Zagłębia

Frydryk III gł. 571 m., rury 12", w. nasunięte.

Frydryk IV. gł. 1461 16 m., rury 5 1/2", warstwy menlowego (piasek, kłwiskie), pod. ropy około 3000 kg i gazu 13 m³/min.

Zawisze Czarny II gł. 730 m., rury 10", w. w polanickich.

Gen. Sikorski gł. 441 m., rury 12", w. nasunięte.
Bertold III gł. 1500 m., rury 6", w. popielaste.
Stalatel XXIV gł. 1336 m., rury 6", piaskowce bor. od gł. 1325 ściągają około 2500 kg ropy.
Stalatel XXV gł. 1514 rury 6", piaskowce boryslawski, tłokuje 5500 kg ropy dz.

Stalatel Fofudnie gł. 692 m., rury 12", w. nasunięte.

Vanderbergh gł. 1640 m., eocen dolny, rura-mi 5" zamknięto wodę w gł. 1635,5m.

Akadajka gł. 950 m., rury 10", w. nasunięte.

Ekwiwient III gł. 1633 m., rury 6", eocen dolny.

„Limanowa” nie będzie mieć obecnie ani jednego dyrektora technicznego Polaka, władającego językiem polskim.

Kronika tygodniowa

Numer dzisiejszy, jako poświęcony zawiera jedynie 4 strony druku. Przykrą tą niespodziankę naprawimy w przyszłym tygodniu.

Borysław.

Dancing karnawałowy w dn. 4. b. m. w sali „Sokola” urządziła akademicka kolo Boryslawian. Zabawa, jak wszystkie imprezy tego kolo, zapowiada się świetnie. Strój wizytowy.

Choińska dla biednych dzieci. Zw. Pracy Obywatelskiej Kobiet odznacza się dużą ruchliwością urządzając szereg imprez dla tych, o których zupełnie zapomiano. I tak dzieciom, które ani w domu ani w „ochronie” nie otrzymały św. Mikolaja, urządzono w ub. miesiącu „Mikolajczek” w kinie „Palace”. Obecnie odbędzie się staraniem tego związku „Złotka dla biednych dzieci” w sali „Sokola” w dn. 5. b. m. o godz. 3 pop. Społeczeństwo winno żywić zainteresowanie się i poprzeć zamierzenia tej organizacji.

Wieczór kółek odbędzie się 6. b. m. w Sokole. Kółki będą inszenzowane i wykonane przez kolo T. S. L. Mrażnica, które ma już za sobą szereg nawiązań artystycznych imprez i tym razem niezawodnie mieć będziemy oryginalne i piękne widowisko.

Walne Zgromadzenie J. ad Charuzim odbyło się w dn. 29 ub. m. Po sprawozdaniu ustępującego Zarządu wybrano nowy, który na posiedzeniu w dniu 1 b. m. ukonstytuował się następująco: prezes E. Holzman, wiceprez. M. Geller, skarbnik H. Feldstain. Jak ze sprawozdania zarządu wynika J. ad Charuzim poszczególny może owocną i ożywiającą pracę na najbliższym terenie.

Sylwestrowy samobójca. Nowego Roku nie chciał dożyć Jakób Bienonhölzel, umysłowo chory, i powiesił się w dn. 31 ub. r. na strychu w swoim domu. Powód nieznany.

Repertuar Kina Colosseum: do wrotku „ZY-WY TRUP” w genialnej realizacji Pudowkina z ilustracją muzyczną zespołu białajskiego, złożonego z ośmiu osób W najbliższym czasie „GRZESZNA MŁOŚĆ” wg powieści A. Struga z J. Smosa reka, I. Weszowski i Z. Batoryka. „SZLAKIEM HANBY” z Samborskim i Z. Batoryka oraz epoki wy film krajowej produkcji „Z DNIA NA DZIEŃ” według powieści F. Goetla. W najbliższym czasie arcydzieło Joe Naya „ASFALT” z Betty Amann G. Frohlichem i A. Steinrückiem.

Drohobycz

Osobiste. Lekarz powiatowy Dr. Gellall opuścił tutaj zajmowane stanowisko przenosząc się do Bohorodczan. Stagnowski lekarza powiatowego objął Dr. Kwaśniewski który był poprzednio w Kosowie.

Zabawa Sylwestrowa w „So kolo” ułada się bardzo dobrze. Przy świetnej orkiestrze „Twa muz. „Javal” tańczono i bawiono się do 7mej rezy.

Okazały one jednak wówczas więcej, niż ci panowie względów dla państwowości polskiej bo wobec uroszczeń młodych nacjonalizmów wołały odroczyć porozumienie wzajemne, niż kapitulować na rzecz jednostronnego „rozwiązania” przez proletariát mniejszości.

Ale widocznie i pod tym względem dla P.P.S. zmieniały się czasy — na gorsze

OBSERWATOR.

Bilans r. 1929.

w dziedzinie rozwoju sieci kolejowej.

W ostatnich tygodniach zaszło w życiu naszego kolejniactwa parę faktów wybitnych, którym należałoby poświęcić nieco uwagi. Ostatnim z nich jest otwarcie nowego mostu kolejowego na Wiśle pod Deblinem, mający zastąpić zarówno dawny most rosyjski z roku 1864, który podczas wojny wysadzono w powietrze, jak i zastąpić również most „wojenny” austriacki, jednorówny i nie pozwalający wskutek tego na dostateczną sprawność przewozową kolei.

U tem, jak obecnie, dzięki wybudowaniu tego nowego, polskiego tym razem i jednego z największych w Polsce mostu, sprawność przewozową kolei została podniesiona, - mówi nam porównanie cyfr następujących. Zdolność przepustowa odcinka Deblin-Zągliszewo wynosi odłąd nie 23 pary pociągów, lecz 60 par na dobę; obciążenie dopuszczalne mostu z 60 tysięcy ton podniesiono zostało do 125 tysięcy; wreszcie waga samego mostu wynosi nie 3.900 ton, lecz 3.750 t, most więc jest, jak widzimy, znacznie lżejszy od swego poprzednika.

Z cyfr przytoczonych najważniejszą sięoczywiła dana, dotycząca zdolności przepustowej mostu jego obciążenia, - most pod Deblinem bowiem jest jednym z ważniejszych ogniw, wiążących siódmiokomunikacyjną lewą stronę Wisły z prawem jej pobraniem. Tędy przez Deblin właśnie, idą liczne transporyt węgiel kamienny przedzwyszkim z naszego Zagłębia ku wschodnim połaciom kraju jak i na eksport zagranicę ku wschodni i północy. Ponadto ma most deblński doniosłe znaczenie z tego również względu, iż łączy się przez ten wschód Polski z jej „trójkątem bezpieczeństwa”, umieszczonym w widłach rzek Wisły i Pilicy, a przeznaczonym, jak wiemy, na ośrodek produkcji, związanej z zadaniami obrony państwa.

O drugim z ważnych w życiu naszego kolejniactwa fakcie doniosły ostatnio pisma, podając opisy poświęcenia i otwarcia wiaduktów kolejowych w Warszawie i stacji postojowej w Szczęśliwich. Znowu najbliższym w tym wypadku szczegółem jest usprawnienie ruchu kolejowego, (jaki dotychczas odbywał się musiał z największymi trudnościami w samem sercu Polski, w Warszawie, na szczypliwym obszarze stacji Głównej.

Odłąd szczypliwie miejsca nie będzie już stała na zawadzie. Pociągi odhodzące z Warszawy do wszystkich, najbliższych zakątków Polski, będą zostawiane, oczyszczone, zaopatrywane w gaz lub elektryczność i t. d. na terenie jednej z największych w Europie stacji postojowej w Szczęśliwich, skąd już, gotowe do drogi, iść będą na dworzec Główny by przyjąć ludnek podróżnych. Inne szczegóły owych uroczystości, o jakich donosiła wówczas prasa stołeczna, mają znaczenie już raczej lokalne, warszawskie, - wiadukty, minowicie, jakie wzniesiono ponad wpuszczonymi w wykopy torami kolejowymi, umożliwiają swobodną komunikację kołową na najbardziej ożywionych arterjach, którą utrudniało dotychczas zamykanie przejazdów kolejowych na czas przejazdu 160-u pociągów na dobę.

Przeźniemy się następnie na zachodnie połacie kraju, gdzie znowa ale porusza się naprzód budowa t. zw. „magistrali węglowej”, wiążącej Zagłębie Śląskie z naszymi portami nad morzem Bałtykiem. Znaczenie tej linii kolejowej jest w życiu gospodarstwa Polski zasadnicze, - dotychczas bowiem nasza sieć kolejowa, budowana przez zabobór, orientowana była według ich potrzeb, a więc wiązała poszczególne dzielnice rozbrojonej Polski z centrami państw zaboborczych. W ten sposób najbardziej uprzemysłowiony, najliczniejszy ekonomicznie z naszych ośrodków gospodarczych, Górny Śląsk, związany był siecią kolejową z Berlinem, a przezeń z portami niemieckimi: Szczecinem i Hamburgiem, nie mając natomiast bezpośredniej łączności przez polskie terytorium państwowe z portem najbliższym — w Gdańsku. Wybudowana w pierwszych latach istnienia Polski niepodległej linia Kalety — Wieluń pozwoliła nam na omięcie t. zw. „korytarza niemieckiego” na Śląsku, przecinającego nam komunikację bezpośrednio z Lublicą przez Kluczborg do Ostrowia Wielkopolskiego, była ona jednak niedostateczna i zbyt łamana. Linja, która Polska buduje obecnie z Herbów Nowych przez Żuńską Wólę, Inowrocław i Grudziądz do Gdyni, będzie najprostszą a więc i najkrótszym szlakiem, wiążącym centrum naszej produkcji przemysłowej z Bałtykiem.

Trudno przytoczyć tu które z poszczególnych odcinków tej wielkiej magistrali są już skończone, w jakiej kolejności zaś iść będą roboty w roku przyszłym. Prostoprzestamy na stwierdzenie, że cała jej część (ponoć, od Inowrocławia do Gdyni) będzie już w najbliższych miesiącach gotowa, poczem wiadze kolejowe przejdą do budowy części poludniowej gdzie już roboty ziemne na całej linii są podjęte.

Fakty powyższe pozwalają ministerstwu komunikacji zamknąć bilans r. 1929 wynikiem niezmiernie dodatnim. Jeśli zważymy, że wszystkie te prace tak ważne dla gospodarstwa i rozwoju państwa, dokonane zostały rękoma polskiego inżyniera i polskiego robotnika, z materiałów wyłącznie krajowych, bez uciekania się do kosztownych pożyczek zagranicznych, - będziemy mieli w nich niekwestionowane świadectwo że Polska w myśl słów Wodza Narodu wstąpiła na prawdziwą drogę wysięgu pracy i że w wysięgu tym stara się zająć poczesne miejsce.

Stanisław Poraj.

Po Sylwestrze.

Na utrapienie sprawodawcy „Echa” Sylwestra tegorocznego uczczono w naszym Zagłębiu pod znakiem rozproszkowania.

Kilkadziesiąt zapowiedzianych zabaw nie wróżyło im zbytniego powodzenia, tymbardziej, że święta przeszły niepodziwieniem cicho i spokojnie, podobno z powodu ogólnego braku gotówki. Pomimo tak niedobrych horoskopów, Sylwester zrobił „niespodziankę” - w pierwszym rzędzie deszcz.

Stary Rok żegnano, przez wiału zabaw, jedną redutą - tradycyjną redutą Siłczaków w kinie „Palace”. Była to najliczniejsza zabawa, zgromadziła bowiem przeszło 300 osób w pięknie udekorowanej sali, zaco należy się podzięką p. Bereszkowskiemu. Wśród obecnych zauważyliśmy wielu reprezentantów władz i społeczeństwa a m. im, p. Dr. Wojciechowski, burmistrz inż. Machnickiego i inż. Lenickiego, komisarza Rossowskiego, sekr. Dyduśki, p. Wojciowski, sekr. Ciszewskiego i wielu innych. Nad organizacją czuwali niezemorowani p. prezesostwo Bitnerowie. Kosztujom było zalodwie paru - wywołani listem „drzewka”, który też otrzymał pierwszą nagrodę. W bardzo miłym nastroju zabawa przeciągnęła się do białego dnia.

Pod względem ilości osób słabiej trzęść udł się Sylwester Sokół, choć bawiono się znakomicie i też do rana. Równocześnie odbył się przemity piknik w Stow. Inżynierów. Przez wymienionych, na szerszą skalę zakrojonych zabaw, odbyła się zabawa „Gwiazdy”, Zw. Urzędników Adm. Urzędników „Małopolski” P.P.S. daw. Frakcji i wiele innych. Nowy Rok został godnie przyjęty.

Wiadomości gospodarce

Rzeczywiste wydatki państwa w listopadzie ub. r. wyniosły 270 milj. zł. Z sumy tej wydatki zwyczajne pochłonęły 251 milj. zł., a nadzwyczajne 19. Dochody państwa w tymże miesiącu wyniosły 273 i pół miliona złotych, w tem dochody zwyczajne 233, a nadzwyczajne 15 i pół milj. zł. W dochodach najwięcej grupy stanowią daniny publiczne 163 milj. zł., monopole 76 milj. zł., w szczególności wpływy z podatków bezpośrednich dały 81 milj. zł., cla 39 milj. zł., opłaty stemplove 17 milj. i podatki pośrednie 13 milj. zł.

W ul. niedzielę w Katowicach, przy udziale 300 delegatów śląskiego ziemiasta odbył się kongres podatkowy, połączony ze zjazdem rzemieślniczym przy udziale władz skarbowych, posłów i śląskiej izby rzemieślniczej.

Przewodniczył p. Mandryś. Referat podatkowy wygłosił prezes Fray, damagując się reformy systemu podatkowego i zniesienia przedzwyszkim podatku obrotowego. W drugim referacie p. Fray omówił sprawę dochodów śląskiej izby rzemieślniczej i zażądał zrównoważenia dochodów na rzecz katowickiej izby handlowej i śląskiej izby rzemieślniczej.

Ala abstrahując nawet od strony zdrowotnej żadną miarą nie mogę dotcie, jaki właściwie cel ma pociątek w rękę? Chyba nie może być dowodem szacunku, boć przecież nie całujemy w rękę nawet najwyżej postawionych osobistości. Nie jest także przyjemnością, ile że większość rąk całujemy objętnie, a bardzo wiele niechętnie, a nawet z odrazą. Jeżeli zaś idzie o ten nieznanzy ostatek rąk, które całujemy z zadowoleniem, to nie musimy przecież tego czynić akwatnie przy powitaniu, czy pogoenaniu. Pozostaje chyba tradycja, ale ani piękna, ani rozumna a więc całkiem niepotrzebnie podtrzymywana.

Czas więc najwyższy zerwać z tym niechlubnym zabytkiem przeszłości, prowadzącym w dodatku do całego szeregu kolizyj towarzyskich. Powinno nastąpić tem bardziej, że przecież kobiety osłagnały dziś równoprawnie na wszystkich prawie polach i ostatecznie one same powinny zaprotować przeciwko dalszemu traktowaniu ich jako istoty słabszych, ciągle jeszcze niedojrzałych do zupełnego zrównania z mężczyznami.

„Całuję rączki”

Wprawdzie pisano już na ten temat dużo i często (nastawio w Kurjerze Krakowskim z 3 b. m.) a co gorzej - jak dotąd - bezskutecznie. Napewno więc niniejszy feljton nie będzie odkryciem Ameryki i nie zaszkodzi „całowaniu rączkami”, ani nie pomoże „całowaniu ustom”. Są jednak pewne anomalje, które powinno ałować się tak długo i tak wytrwale aż przecież kiedyś one znikną, dzieląc w ten sposób los całego szeregu innych dziwolągów obyczajowych, które należą już do szczęśliwej przeszłości.

W danym wypadku nie idzie mi o słowne całowanie rączek, bo ten istotnie śmieszny zwrot utrzymuje się na szczęście tylko w Małopolsce. Poza tem nieużywanie go nawet w naszych stronach, nie ściaga jeszcze gromów oburzenia na głowy „winowajców”. Mam tutaj na mysł i istotnie, rzeczywiste, fizyczne całowanie rąk, uprawiane z zamiłowaniem na terenie całej Polski, fatalny nałóg pielęgnowany troskliwie przez wszystkich obywateli bez względu na stan, wiek, płeć i narodowość.

I dziwna rzecz. My, naśladowcy tak skwapliwie zagranicę, nie należący wcale do nieublaganych konserwatystów, broniących nieugięte pewnych zwyczajów i obyczajów narodowych, przeciwnie chwytamy chętnie najpromiatsze nowinki zagraniczne, w tym jednym wypadku wykazujemy zupełnie zbedną niezłomność i z uporem, godnym dużo lepszej sprawy, trzymamy się zwyczajy nie higienicznego, nieestetycznego i - o ile mi wiadomo - nigdzie poza Polską niespotykanego. Co więcej, zwyczaj ten, stosowany dotychczas tylko w odniesieniu do pań, rozszerziliśmy w ostatnich latach także i na panny, snąc aby i - one zarywały sa mackiej galanterji.

We wspomnianym już Kurjerze opisuje pewien lekarz osobicę zaobserwowany wypadek, jak jakiś człowiek, ciężko chory na otwartą gruźlicę i mający prątki w płocinie, całował w rękę panią, która w chwilę później całowała w tą samą rękę dwóch innych młodych ludzi ... Wyjaśnij, że po odczytaniu tej notatki zrobiło mi się trochę niewyraźnie i tylko Bogu dziękowałem, że przynajmniej nie jestem lekarzem i nie mogę rozpoznawać rodzaju i stanu choroby tych wszystkich, po których przychodzi mi całować czyjąś rękę.

nicznej. Dochody rzemieślnicze powinny być przede wszystkim na utrzymanie izby rzemieślniczej. P. os. Kartoska omówił stanowisko obecnego rządu, wobec postulatów rzemieślniczych.

Następnie przemawiał szereg mówców, którzy ostro atakowali obecny system podatkowy. Przemawiali m. in. Zosiński, Jankowski, Polyka, Szczyrbowski, Sadowski, Malinowski, Łnop i in. Uchwalono szereg rezolucyj, domagających się reformy systemu podatkowego i zniesienia podatku obrotowego.

Ogólna suma wkładów wszystkich typów w instytucjach kredytowych wynosiła według danych Głównego Urzędu Statystycznego na dzień 31 września 1929 r. 2.709,9 milj. złotych wobec 2.452 milj. na 31 grudnia 1928, 1.900,5 milj. na 31 grudnia 1927, 1.219,2 milj. na 31 grudnia 1926 i 595,2 milj. na 31 grudnia 1925.

Wkłady w poszczególnych grupach instytucji kredytowych przedstawiały się na 30 września r. ub. w milionach złotych następująco (w nawiasie cyfry z 31 grudnia 1928 r.): Bank Polski (32,4 (182,4), Bank Gospodarstwa Krajowego 274,8 (351,4), Państwowy Bank Rolny 66,5 (58,8), banki komunalne 52,8 (40,6), banki akcyjne 932,3 (832,4), oddziały zagranicznych banków akcyjnych 77,7 (79,7), Poczta Kasa Oszczędności 340 (315,8), kasy oszczędności miejskie, powiatowe i gminne oraz dwie niekomunalne 615 (504,2), spółdzielnie kredytowe 215 (174), Centralna Kasa Spółek Rolniczych 3,4 (2,7). Zauważyć należy, że w pozycji wkładów Banku Polskiego nie są uwzględnione rachunki Centralnej Kasy Państwowej, kas skarbowych, urzędów celnych i Ministerstwa Skarbu, a w wkładach Państwowego Banku Rolnego i B. G. K. lokaty skarbowe.

Zjednoczone Polskie Fabryki Śrub z o. o. w Bielsku prowadzące wyłączną sprzedaż wyrobów prawie wszystkich fabryk śrub w Polsce, zorganizowały ostatnio wydział eksportowy, mający na celu opracowanie możliwości eksportowych na zagranicę rynku zbytu. Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach, osiągniętych przez poszczególne firmy eksportujące, Zjednoczone Fabryki Śrub zwróciły szczególną uwagę na rynki bałkańskie i bałtyckie, gdzie polskie wyroby śrubowe mogą znaleźć przy odpowiedniej organizacji szeroki zbyt.

Przed kilku dniami rozpoczęto w Gdyni przygotowania do budowy trzech dużych magazynów cukrowych. Budowę finansuje Bank Cukrownictwa. Plany budowy magazynów, przyjęte ostatnio przez Komitet budowy, wykonał architekt Mrzowski. Nowe magazyny mają mieć powierzchnię 24.000 m kw. Koszty budowy obliczone są na 4 miliony zł. Poza tem w najbliższym czasie ma być rozpoczęta budowa chlewni eksportowej, która stanie obok olejarni.

„Izwiestia” zwraca uwagę na niezwykle szybki wzrost pauperyzacji Rosji sowieckiej, o czem świadczą coraz większa ilość zgłaszających się na giełdę robotników.

Od r. 1924 ilość zgłaszających się na giełdę pracy wzrosła prawie podwójnie i obecnie wynosi około 12 milionów robotników. W ostatnim kwartale na giełdę robotniczą zgłosiło się 900 tysięcy robotników, w tem olbrzymia liczba niewykwalifikowanych (80%) „Izwiestia” przewidują że od r. 1933 zgłaszających się na giełdę pracy będzie 16 do 17 milionów robotników.

Obecnie zarejestrowanych jest bezrobotnych 1.300.000. Ilość ta wzrosła w styczniu do 2 milj.

Sprawa wyżywienia tej masy bezrobotnych stanowi poważne zagadnienie Rosji sowieckiej.

W połowie grudnia r. ub. ilość bezrobotnych w Austrii otrzymujących zasiłki, wynosiła 193.106 osób t. j. o 25.600 bezrobotnych więcej, niż w poprzednim okresie.

Czy jesteś już członkiem L.O.P.P.

KINO
COLOSSEUM
2008

Od Soboty 4 b. m. do wtorku 7 b. m.
ŻYWY TRUP
w realizacji Pudowkina. Specjalna ilustracja muzyczna
ZESPOŁU BAŁAJKOWEGO z ośmiu osób.

KRONIKA NAFTOWA.

Ze świata.

Międzynarodowy czynnik węgierski, biorąc się przed importem benzyny, usiłują wprowadzić do popędu automobili t. zw. „motalko” t. j. mieszanki ciężkiej benzyny (80 proc.) ze spirytem. Spodziewają się, że produkcja spirytusu wrośnie wskutek tego do 100.000 hektolitrow. Akcja ta wywołała energiczny protest autoentuzjastów, którzy już dziś zaopatrują się w wielkiej mierze w droższą lekką benzynę.

Nowe dowiercenia w Rumunii spowodowały dalszy wzrost dziennej produkcji do 1600 cystryn dziennie. Pomimo tego wzrostu ceny ropy utrzymują się, a rynek wewnętrzny wykazuje stałe ożywienie. Na giełdzie bukarzeszkiej zaznacza się w dalszym ciągu osłabienie transakcji akcjami naftowymi.

Rząd sowiecki postanowił ująć wyłącznie w swoje ręce sprzedaż produktów ropnych na rynkach wewnętrznych. Rząd chce w ten sposób lepiej obsłużyć odbiorców (?).

W podludniowo-morawskich terenach prowadził próbnie wiercenia Dr. S. Holezman w miejscowościach Turzovka i Vacenovice — nie daly one jednak żadnych wyników. Dopiero pierwsze głębokie wiercenie w Vacenovicach, rozpoczęte w lipcu ub. r., osiągnęło 8 ub. m. w gł. 11140 m, silną produkcję gazu, która utrzymuje się do dziś w wysokości 200 m³/min. pod ciśnieniem 40 atm. Obecnie zaczęto wiercenie drugiego otworu.

W dniach 22 do 26 czerwca b. r. odbędzie się w Leodjii (Belgia) VI. międzynarodowy kongres górniczo-metalurgiczno-geologiczny. Protektorem objął król Albert, prezesem jest P. Fontmerier prof. Uniwersytetu w Leodjii, funkcje sekretarza sprawuje O. Lepersonne. Ostatni kongres miał miejsce w Dusseldorfie.

ISKRA/ Na mocy postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu T — w Vacuum Oil Company z siedzibą w Czechowicach powiększa kapitał zakładowy o zł. 14.400 tys. 25mlj. zł. drogą wypuszczenia drugiej emisji złotych 28.800 sztuk akcji po zł. 500 nom. wart. każda.

Z Zagłębia

Fryderyk III gł. 571 m, rury 12", w. nasunięte.

Fryderyk IV, gł. 1461 16 m, rury 5 1/2", warstwy mułowitego (piasek, kłwiskie), pod. ropy około 3000 kg i gazu 13 m³/min.

Zawisza Czarny II gł. 730 m, rury 10", w. polanickich.

Gen. Sikorski gł. 441 m, rury 12", w. nasunięte

Berthold III gł. 1500 m, rury 6", w. popieliskie.

Staloland XXIV gł. 1336 m, rury 6", piaskowice bor. od gł. 1325 ściąga około 2500 kg ropy.

Staloland XXV gł. 1514 rury 6", piaskowice boryslawski, dokuje 5500 kg ropy dz.

Staloland Fotudnie gł. 692 m, rury 12", y. nasunięte.

Vanderbargh gł. 1640 m, eocen dolny, rura 5" zamknięta wodę w gł. 1635,5 m.

Arkadja gł. 950 m, rury 10", w. nasunięte. **Ekwiwalent III** gł. 1633 m, rury 6", eocen dolny.

Gustaw I gł. 1440 m, rury 6 1/2", prod. 5500 kg ropy dz.

— W firmie „Limanowa” zaszyły z dnia 1 b. m. licznę zmiany personalne. Zasłużony dla przemysłu naftowego Dyr. Leopold Szeracz opuszcza swe stanowisko — jest to zmianie choćby dlatego, że firma „Limanowa” nie będzie miała obecnie ani jednego dyrektora technicznego Polaka, władającego językiem polskim.

Kronika tygodniowa

Numer dzisiejszy, jako poświęcony, zawiera jedynie 4 strony druku. Przykrą tą niespodzianką naprawimy w przyszłym tygodniu.

Borysław.

Dancing karnawałowy w dn. 4. b. m. w sali „Sokoła” urządziła akademickie kolo Boryslawian. Zabawa, jak wszystkie imprezy tego kolo, zapowiada się świetnie. Strój wizyjowy.

Choinka dla biednych dzieci. Zw. Pracy Obywatelskiej Kobiet odznacza się dużą ruchliwością urządzając szereg imprez dla tych, o których zupełnie zapomniano, i tak dzieciom które ani w domu ani „ochronić” nie udało się w „Mikołaja”, urodzone w ub. miesiącu, i „dzieci” w kin. nie Pałace. Obecnie odbędzie się starannie tego związku „Choinka dla” biednych dzieci w sali „Sokoła” w dn. 5 b. m. d. godz. 3 pop. Społeczeństwo winno żywić zainteresować się i poprzeć zamierzenia tej organizacji.

Wieczór kół d. odbędzie się 6. b. m. w Sokole. Kolejdy będą inscenizowane i wykonane przez kolo T. S. L. Muzyczna, które ma już z sobą szereg naprawdę artystycznych imprez. I tym razem niezawodnie mieć będziemy oryginalne i piękne widowisko.

Walne Zgromadzenie Jad Charuzim odbyło się dn. 29 ub. m. Po sprawozdaniu i ustępującego Zarządu wybrano nowy, który na posiedzeniu w dniu 1 b. m. ukończył swój następujący: prezes E. Holzman, wiceprez. M. Geller, skarbnik H. Feldstein. Jak ze sprawozdania zarządu wynika Jad Charuzim poczynił się może owocną i ożywioną pracą na tutajjszym terenie.

Sylwestrowy samobójca. Nowego Roku nie chciał dożyć Jakob Biennohözel, umysłowo chory, i powiesił się w dn. 31 ub. r. na strychu w swoim domu. Powód niezany.

Reperatry Kina Colosseum: do wtorku „ZYWY TRUP” w genialnej realizacji Pudowkina z ilustracją muzyczną zespołu bałajkowego, złożonego z ośmiu osób W najbliższym czasie „GRZESZNA MIŁOŚĆ” wg powieści A. Struga z J. Smosa raka, T. Wesolowski i Z. Batoryka. „SZLAKIEM HANSY” z Samborskim i Z. Batoryka oraz epoko” w film krajowej produkcji „Z DNIA NA DZIEŃ” według powieści F. Goetla. W najbliższym czasie arcydzieło Joe Naya „ASFALT” z Betty Amann G. Fröhlichem i A. Steinrückiem.

Drohobycz

O s o b i s t e. Lekarz powiatowy Dr. Geffall opuścił tutaj zajmowane stanowisko przenosząc się do Bohorodczana. Stanowisko lekarza powiatowego objął Dr. Kwaśniewski który był poprzednio w Kosowie.

Z a b a w a. Sylwestrowa w „So kolo” udała się bardzo dobrze. Przy świetnej orkiestrze Twa muz. „Juval” tańczono i bawiono się do 7 mej tona.

